

JUDICI A LA CIMERA

Dossier de premsa informatiu

POLICIA NACIONAL CULPABLE!

4 POLICIAS NACIONALES ESPANYOLS SERAN JUTJATS PER INCORRER EN DIVERSOS DELICTES, DURANT LA DETENCIÓ DE 2 JOVES INDEPENDENTISTES.

Durant la Cimera Europea de Caps d'Estat i de Govern 'celebrada' a Barcelona l'any 2002, foren delinqüents 117 manifestants. Moltes d'aquestes persones foren delinqüents arbitràriament i maltractades durant la macro-operació.

En Francisc i en Biel són repressaliats durant aquells dies i després de rebre una sentència condemnatòria decidiren recórrer-la. El recurs els absol i obre la porta a un judici, que finalment, durà els policies al banc dels acusats.

Ara, els agents hauran de respondre dels delictes d'acusació i denúncia falses, detenció ílegal, simulació de falses lesions.

Recolzem els independentistes, tothom al judici!
3, 4 i 5 d'octubre
a l'Audiència Provincial de Barcelona
a les 10h. davant l'Audiència Provincial de Barcelona

ALERTA solidària
www.alertasolidaria.org
alertasolidaria@alertasolidaria.org

**Judici a 4 agents del Cuerpo Nacional de Policia
3, 4 i 5 d'octubre de 2005, Barcelona**

Alerta Solidària – Organització Antirepressiva de l'Esquerra Independentista
Comissió de premsa - premsa@alertasolidaria.org - www.alertasolidaria.org

Breu descripció del dossier que teniu entre mans:

Alerta Solidària pretén fer extensiva la seva preocupació front l'enorme grau d'impunitat amb que gaudeixen els diferents cossos policials de l'Estat. L'actual judici pot esdevenir un exemple més d'aquesta realitat. Alerta Solidària treballa per evitar-ho.

Continguts del dossier:

Valoració i contextualització de l'actual judici

Relat dels fets (històric de notícies breus publicades a Vilaweb Gràcia i notícia publicada a l'AVUI).

Annexes:

1. Notícia publicada per l'agència **EFE**. 5/03/2003
2. Notícia publicada per **La Vanguardia**. 6/03/2003
3. Notícia publicada per l'agència **EFE**. 2/01/2004
4. Notícia publicada per l'agència **Europa Press**. 7/09/2004
5. **Sentència** que absolt dos detinguts durant l'eurocimera i que ordena investigar quatre policies per falsificació de proves
6. **Entrevista "Judici a la Cimera"**. Entrevista a Lluís S. (detingut a la Cimera).
7. **Entrevista "Judici a la Cimera"**. Entrevista a Jaume Asens (advocat, membre de la Comissió de Defensa dels Drets de la Persona del Col·legi d'Advocats de Barcelona).
8. **Entrevista "Judici a la Cimera"**. Entrevista a Sergio Leal (veí de Madrid, detingut i torturat durant la Cimera).
9. **Entrevista "Judici a la Cimera"**. Entrevista a Oriol, independentista detingut per "saltar" al Camp Nou el dia de la Cimera.

Valoració i contextualització de l'actual judici

Sobre el judici d'avui,

D'entrada, haver arribat fins aquí, ja és un gran guany que ningú ens podrà treure. **Un guany encara més especial per als dos valencians, Francesc i Biel.** A ells el mèrit d'haver-se refet del cop rebut, fins arribar aquí, per continuar lluitant.

Difondre aquest judici i el que hi passi és una obligació a atendre. No només per a la conscienciació de la nostra societat front la realitat del sistema repressiu espanyol. És imprescindible informar sobre tres aspectes concrets:

La Impunitat.

La peça necessària per al bon funcionament del sistema repressiu és la garantia de que res succeirà a aquells qui infringeixin les mateixes lleis que diuen defensar.

A les portes dels jutjats, hem de denunciar la col·laboració activa del sistema judicial amb l'encobriment dels delictes comesos per agents policials. **Amb indignació observem de nou com la fiscalia s'ha posat al costat dels policies,** malgrat les acusacions de denúncia falsa, detenció il·legal, simulació de delicte, fals testimoni i dues faltes de lesions. Amb el seu mutisme, **el ministeri fiscal, és còmplice de l'intent d'obstruir la justícia,** com varen fer els 4 agents falsejant les proves per tal de justificar la seva actuació.

La Cimera.

la Cimera de Caps d'Estat i de Govern de Barcelona deixà un record molt trist per a la ciutat. Dades de la Comissió de Defensa del Col·legi d'Advocats de Barcelona: 112 persones detingudes, 52 manifestants ferides, periodistes ferits que protestaren fent una crema simbòlica dels seus braçalets de premsa, agressions violentes a comissaria, una denúncia per tortura en fase d'instrucció a l'Audiència Provincial i inclosa en un informe del Comitè Contra la Tortura de Nacions Unides, suspensió del Tractat de Schengen i "segrest" de 8 autocars de manifestants provenint d'Europa a les carreteres de Girona, ocupació militar de Barcelona...

Passats 3 anys i mig de la Cimera, encara no hi hagut ningú que assumís responsabilitats polítiques per un dels capítols més foscos en la repressió política dels darrers anys. Al contrari, i com afirmava impúdicament, Julia García-Valdecasas, presumia de que tot havia succeït com havia planificat. Tanta poca vergonya com memòria que els queda... per al que els interessa!

La retallada de llibertats.

La Cimera ens deixà un record permanent. Del model fixat llavors, Europa s'ha fet sobre la base del control social i la progressiva degradació dels drets i llibertats individuals i col·lectius.

De la Cimera de Barcelona, i altres, la necessitat cada volta més imperant d'alçar la veu i organitzar-se per reconquerir els drets i llibertats retallades. Exigim la responsabilitat dels i de les professionals del periodisme per no silenciar aquesta realitat.

Alerta Solidària, des de Barcelona o Elx, seguirà treballant.

Relat dels fets

(històric de notícies breus publicades a Vilaweb Gràcia i notícia publicada a l'AVUI)

Per a la majoria de mitjans de comunicació, la notícia sobre el cas dels dos joves d'Elx començà el dia 5 de març del 2003. Un any després de la celebració de la Cimera de Caps d'Estat i de Govern de la Unió Europea a Barcelona. Saltava a les redaccions l'acusació feta per l'Audiència Provincial contra 4 policies nacionals, alhora que es donava l'absolució als 2 independentistes:

L'agència EFE, el dia 5 de març del 2003,

- **Informava sobre els delictes imputats:** *"denuncia falsa, detención ilegal, simulación de delito."*
- **Destacava la gravetat del fet utilitzant el text de la pròpia sentència** on s'hi deia *"nos hallamos ante un claro intento de manipulación de la Justicia, más reprobable si cabe, por proceder de funcionarios policiales..."*
- **Justificava la primera sentència condemnatòria als dos d'Elx per la precipitació pròpia dels judicis ràpids:** *"el juzgado Penal 1, que en un sólo día llegó a celebrar más de una docena de juicios rápidos por incidentes durante la cumbre, condenó a los dos manifestantes a seis meses de prisión por resistencia y a penas de multa por lesionar a los agentes"*.
- **Destacava, en relació a l'absolució dels dos represalitats, citant la sentència la desproporcionada diferència de versions entre realitat i atestat policial:** *"se limitó a soportar el atropello injustificable que estaba sufriendo" por parte de la policía. Lo único que hizo este joven, dice el tribunal, fue participar en una manifestación y hacer una fotografía a la policía"*.

Però la notícia realment havia començat l'any anterior quan es produïren les detencions de Francesc i Biel, dos estudiants independentistes, veïns d'Elx, que s'havien desplaçat a Barcelona per a mostrar el seu rebuig a l'actual consolidació del neoliberalisme com a sistema hegemònic mundial. L'Eurocimera tenia fixades les reunions per als dies 14, 15 i 16 de març de 2002, sent el darrer dia, dissabte, la data de la manifestació central i més multitudinària. Un dia abans, divendres 15, la mobilització sorgia del cor del barri barceloní de Gràcia de mans de la Coordinadora Contra l'Europa del Capital.

ELS FETS, tal i com els relatà el diari digital **Vilaweb Gràcia**, fins a la sentència condemnatòria:

NOTÍCIES A VILAWEB GRÀCIA

15/03/2002

> **Els actes contra la cimera arriben a Gràcia** Una vaga als instituts i una bicicletada des de Lesseps han posat en marxa aquest matí de divendres els actes contra la cimera de caps d'Estat que es fa a la Diagonal fins dissabte. No obstant això, l'acte central a Gràcia és la manifestació que diversos col·lectius antiglobalització han convocat a les 19.00 hores a la plaça de la Revolució. Una hora més tard, a la plaça de la Virreina, hi ha una nova concentració. Els efectes de la cimera a la Vila, que contempen des de fa dies el seguiment a persones "sospitoses" segons els plans de seguretat anunciats, s'han notat sobretot aquest dijous al voltant de la seu central de CDC al carrer Córsega, al sud del Districte, a causa de la reunió de líders del grup liberal europeu.

16/03/2002

> **La resposta a la cimera acaba amb sis detinguts** Unes 200 persones han participat aquest divendres en la manifestació de protesta contra la cimera de caps d'Estat que ha sortit de la plaça de la Revolució per recórrer els principals carrers de la Vila. Amb lemes contra l'Europa del Capital i a favor del moviment okupa, els manifestants han donat un to festiu a l'acte. Al final de la convocatòria, però, alguns dels participants s'han enfrontat amb la policia, que ha carregat durament a la part baixa del carrer Gran i ha detingut a sis persones. Al matí, una altra manifestació, en aquest cas d'estudiants, ha recorregut Gràcia envoltada d'un fort cordó policial, després que els ha estat impossible concentrar-se a la plaça del Diamant per la presència d'una dotzena de furgonetes de la policia que vigilaven tots els accessos a la plaça.

17/03/2002

> **Els sis detinguts seran jutjats per un delict de faltes** Les sis persones que es va endur la policia arran dels incidents de la manifestació antiglobalització de divendres han declarat aquest diumenge davant el jutge i han sortit amb llibertat tot seguit. El jutge els ha imputat danys a tots ells i seran jutjats per un delict de faltes en les pròximes setmanes.

22/03/2002

> **Els advocats de dos detinguts en la manifestació contra la cimera busquen testimonis** Els advocats d'un noi **gironí*** i un altre d'Elx que han estat imputats per la seva presumpta participació en una manifestació antiglobalització celebrada a Gràcia que va acabar amb aldarulls busquen contrarellotge testimonis dels fets. Els advocats del veí de Girona, Biel A.S. i del noi d'Elx Francesc M.B., de 23 anys d'edat, han de presentar abans de les dues de la tarda d'aquest divendres la prova testifical per a defensar els joves, que són acusats d'un delicte d'atemptat a l'autoritat i s'enfronten a penes de dos anys de presó. El fet que el seu cas, com el dels altres imputats en diversos delictes relacionats amb els aldarulls, s'ha tramitat per la justícia ràpida i la vista es farà el proper 9 d'abril al jutjat penal número 1. Els joves busquen persones que hagin vist com es va desenvolupar la seva detenció, que en el cas del Francesc, es va produir al carrer Gran de Gràcia, una mica per sobre de la Travessera de Gràcia, a les 20 hores del divendres 15 de març. El noi assegura que en el moment de la detenció estava parlant per telèfon mòbil, i nega haver agredit els policies antiavalots que hi havia al carrer controlant com es desenvolupava la manifestació que s'havia iniciat a les 19 hores a la plaça de la Revolució de Gràcia. A més a més de testimonis dels fets, els advocats busquen també documents gràfics, com fotografies o cintes de vídeo. El cas el porta l'advocada Montserrat Salvador, i per contactar amb ella cap trucar al telèfon (...) o el mail (...)

**Un dels joves d'Elx, llavors vivia a Girona.*

11/04/2002

> **Demanen penes de presó per als detinguts de la manifestació contra la cimera de Gràcia** El fiscal demana d'un a dos anys de presó per a la majoria dels sis detinguts durant la manifestació del passat 15 de març a Gràcia contra la cimera. La pena més alta recau sobre un noi d'Elx acusat de participar en els desordres públics. El processat, amb un noi de Girona a qui li demanen un any de presó per desordres i atemptat a l'autoritat, van ser reduïts violentament per la policia en una intervenció que va ser captada per totes les càmeres de televisió. El fiscal també demana un any de presó per a un bomber voluntari de Sant Celoni a qui acusa de portar un carregador amb combustible per als encenedors de tipus 'Zippo'. També demanen un any de presó per a un veí del Masnou per portar a sobre una bossa de piles, de la qual se n'hauria desfet quan va ser identificat.

30/04/2002

> **Absolt per falta de proves un dels detinguts durant la cimera** El jutjat penal número 1 de Barcelona ha absolt per manca de proves un dels detinguts durant la manifestació que es va convocar a Gràcia per protestar contra la cimera de Barcelona el passat 15 de març. Sergi S.P., que va ser detingut amb 21 piles en una motxilla. ha estat absolt perquè el jutge ha considerat vàlida l'explicació del jove segons la qual hauria anat a la manifestació per fer un reportatge fotogràfic. El jutge afegeix que no se'l pot acusar de manifestació il·lícita perquè quan va ser detingut encara no havien començat a caminar els concentrats.

04/05/2002

> **Absolen un altre jove acusat de desordres durant la cimera** El titular del jutjat penal número 1 de Barcelona ha absolt un jove acusat d'un delictes de desordres públics per portar un recarregador de gasolina d'estil *zippo* durant la manifestació de Gràcia contra la cimera de Barcelona del 15 de març. El jutge assenyala que "un recarregador d'encenedors zippo no pot equiparar-se a una arma o a altres mitjans igualment perillosos". La tarda del 15 de març, l'acusat, I.P.P., es trobava a la plaça Revolució quan va ser detingut. El fiscal va demanar un any de presó per al jove i el pagament d'una multa de 1.080 euros per desordre públic.

15/05/2002

> **Sis mesos de presó per a dos detinguts a la manifestació contra la cimera** El jutge ha condemnat a sis mesos de presó i 36 euros de multa un noi d'Elx i un altre de Girona que van participar en la manifestació antiglobalització de Gràcia el passat 15 de març i van resistir-se a la detenció policial. Es dona el cas que els dos processats van ser reduïts violentament per la policia en una intervenció que va ser captada per totes les càmeres de televisió. Segons la sentència, que dona credibilitat a la versió policial, en Biel s'havia negat abans de la detenció a treure's un mocador que portava a la cara i li tapava el rostre. El jove va posar-se violent i va agredir a puntades un altre agent abans de ser immobilitzat. La sentència també considera provat que el Francesc va voler-lo ajudar a alliberar-se juntament amb una massa de gent que feia intents d'acostar-se a la policia

5 de març de 2003. Havent presentat un recurs a l'Audiència Provincial de Barcelona, amb temps suficient per a recollir les evidències suficients, la defensa dels 2 represaliats aconseguia l'absolució. La Secció 5a ordenava obrir noves diligències: Saltava la notícia, era l'inici del processament dels 4 agents.

ELS FETS, tal i com els relatà el diari **AVUI**, fins a la presentació de l'escrit d'acusació dins del sumari obert contra els 4 agents (finals de maig de 2003).

La fiscalia dona suport a quatre policies acusats d'acusació i denúncia falsa, de detenció il·legal, de simulació de delictes i de fals testimoni, així com de dues faltes de lesions.

El fiscal del cas no veu indicis de delictes on el jutge de l'audiència provincial sí que en veia. L'acusació particular demana un total de 52 anys de presó.

Dos joves que van ser detinguts de forma irregular durant una manifestació contra els actes de la cimera de Barcelona de l'any passat demanen que els quatre policies processats per aquests fets siguin condemnats a un total de 52 anys de presó. La lletrada va presentar ahir el seu escrit d'acusació davant el jutjat d'instrucció número 23 de Barcelona, que investiga el cas i que en una resolució a principis de mes va considerar que hi ha prou indicis per portar els agents a judici.

L'acusació particular considera que els quatre policies són responsables dels delictes d'acusació i denúncia falsa, de detenció il·legal, de simulació de delictes i de fals

testimoni, així com de dues faltes de lesions. A més, l'advocada sol·licita una indemnització de quasi 94.000 euros per a cada un dels dos joves.

Els policies processats, Manuel G., Eudardo G., Alberto M. i Guillermo M., formaven part del grup d'antiavalots destinat al barri de Gràcia per controlar una manifestació que s'hi va celebrar el 15 de març del 2002 a la tarda. Durant aquell acte els agents van detenir dos joves. Tots dos van ser processats i condemnats en primera instància a sis mesos de presó, però quan el recurs va arribar a l'Audiència de Barcelona van ser absolts i, sorprenentment, el cas es va girar en contra dels agents que havien realitzat les detencions.

L'Audiència va anul·lar la primera sentència i, de forma contundent, va ordenar al jutjat d'instrucció obrir una investigació contra els agents a qui acusava d'un intent de "manipulació de la justícia", a la vegada que titllava les detencions de "ficció". Aquesta sentència es va basar en el visionat d'uns vídeos en què queda demostrat que els motius de la detenció que els agents van escriure a l'atestat no tenen res a veure amb el que realment va passar i que les detencions es van fer sense cap motiu aparent. Després de practicar diverses diligències, el titular del jutat d'instrucció número 23, Joan Francesc Uria, va arribar a la conclusió que hi ha prou indicis per continuar amb el procés judicial.

En el seu escrit d'acusació, els advocats fan referència a la prova de les cintes de vídeo, que, al seu entendre, "mostra no només la il·legalitat de les detencions, sinó també la manera en què, a posteriori, els mateixos agents van mentir de manera continuada, perjudicant els interessos dels denunciants i obstruint l'acció de la justícia".

Agents de la Brigada Provincial d'Informació
del Cuerpo Nacional de Policia, fent de les seves la nit del 16/03/2002

ANNEXE 1

La Audiencia de Barcelona acusa a la policía de manipular la justicia Cuatro agentes falsearon los hechos para justificar el arresto de dos jóvenes durante la cumbre de la UE

LVD - 05/03/2003 - 17.23 horas

Barcelona. (EFE).- La Audiencia de Barcelona acusa a cuatro policías de denuncia falsa, detención ilegal, simulación de delito y de mentir para justificar el arresto de dos jóvenes durante una manifestación de marzo de 2002 con motivo de la cumbre de la UE, al tiempo que denuncia un "claro intento de manipulación de la Justicia" por parte de la policía.

La Sección Quinta de la Audiencia ha dictado una sentencia en la que absuelve a los dos jóvenes detenidos, que habían sido condenados por un juzgado penal, y acuerda remitir el caso a los juzgados para que se abra una causa penal contra los policías nacionales por los 4 delitos mencionados.

El tribunal afirma que las discrepancias entre lo ocurrido y lo que declararon los agentes "no son de mero matiz o detalle" y que "nos hallamos ante un claro intento de manipulación de la Justicia, más reprobable si cabe, por proceder de funcionarios policiales que tienen la misión de proteger el ejercicio de los derechos fundamentales de los ciudadanos y el deber de colaborar en la recta administración de justicia".

"La disparidad entre lo narrado en el atestado y en el juicio por los agentes y lo contemplado por el tribunal en las filmaciones es tan palmaria que no puede atribuirse a un error, sino que responde a una evidente distorsión de la realidad para justificar a posteriori una actuación policial que parece claramente arbitraria", insiste la sentencia.

Los jueces remarcan que "resulta intolerable que, literalmente, se construya una ficción (por parte de los policías) para explicar las detenciones, ficción que se traslada a un atestado, que más tarde se ratifica en un acto solemne de juicio y que da lugar a la condena de dos personas", por lo que considera necesario actuar contra los policías por la "gravedad" del caso.

El caso se remonta al 15 de marzo de 2002, en plena celebración de la cumbre de Jefes de Estado de la UE de Barcelona, cuando los dos jóvenes, M.B.A.S. y F.V.M.B., participaron en una manifestación en el barrio de Gracia convocada por la Coordinadora contra la Europa del Capital.

La manifestación transcurrió en medio de un amplio despliegue policial y durante la misma, según hicieron constar los policías en el atestado y en el juicio celebrado en abril en el juzgado Penal 1 de Barcelona, M.B.A.S. se resistió a quitarse la capucha que le tapaba el rostro, empujó a un agente, propinó una patada a otro y se resistió a su detención.

Respecto al segundo joven, los agentes afirmaron que iba entre "la masa" de los manifestantes que intentaron liberar al primero, que también forcejeó y se resistió a la detención y que "arrolló" a un policía y, tras tres intentos, se le pudo arrestar.

Por ello, el juzgado Penal 1, que en un sólo día llegó a celebrar más de una docena de juicios rápidos por incidentes durante la cumbre, condenó a los dos manifestantes a seis meses de prisión por resistencia y a penas de multa por lesionar a los agentes.

La sala de la Audiencia de Barcelona ha examinado las grabaciones de las televisiones y de vídeo-aficionados y llega a la conclusión de que "lo contemplado por el tribunal no tiene absolutamente nada que ver con lo manifestado por los agentes en el atestado, en el juicio y con lo recogido por el juez en su sentencia", por lo que dice que se ha visto en la obligación de revisar toda la causa.

En relación con el primer detenido, la sentencia dice que "el tribunal ha comprobado de forma directa e inmediata, a través de los vídeos, que ninguna de las afirmaciones (de los agentes) se corresponde con la realidad de lo ocurrido".

La Audiencia dice que el joven no llevaba el rostro cubierto, que no empujó ni dio una patada a policía alguno, ni a nadie, y que "se limitó a soportar el atropello injustificable que estaba sufriendo" por parte de la policía. Lo único que hizo este joven, dice el tribunal, fue participar en una manifestación y hacer una fotografía a la policía lo que, según la sentencia, "no justifica la violenta reacción" de los agentes.

Sobre el segundo detenido, los hechos tampoco coinciden con lo narrado por los agentes, según el tribunal. La sentencia subraya que este joven fue "empujado y golpeado por un numeroso grupo de agentes de forma que, en un intento de evitar los golpes, se desplaza hacia la calzada donde derriba una moto, cayendo y siendo allí inmovilizado por un agente que, subido a su espalda, le sujeta contra el suelo mientras les rodea un numeroso grupo de policías para evitar que nadie se aproxime".

ANNEXE 2

Cuatro policías, acusados de mentir para detener a dos jóvenes en la cumbre europea de Barcelona El juez absuelve a los dos manifestantes e investiga si los agentes "manipularon la justicia"

TRAS LA CUMBRE EUROPEA DE MARZO DEL 2002

Dos detenciones realizadas durante una manifestación contra la cumbre europea celebrada en marzo del 2002 en Barcelona se han vuelto contra la policía: la Audiencia ordena que se investigue si cuatro agentes mintieron para justificar "una actuación policial arbitraria" y si los funcionarios intentaron "manipular a la justicia". El tribunal fundamenta la absolución y las acusaciones a los agentes en unas imágenes de vídeo de los incidentes.

SANTIAGO TARÍN - 06/03/2003 · LA VANGUARDIA
Barcelona

La Audiencia de Barcelona ha absuelto a dos jóvenes por los incidentes ocurridos en la ciudad durante la celebración de la cumbre europea de marzo del 2002 al tiempo que acusa a cuatro policías de "manipular a la justicia" y deduce testimonio contra los agentes para que se investigue si han incurrido en denuncia falsa, detención ilegal, simulación de delito y falso testimonio. Fuentes de la Seguridad del Estado negaron todas estas imputaciones.

Los hechos ocurrieron el 15 de marzo de 2002, mientras se celebraba en Barcelona la cumbre de jefes de Estado de la Unión Europea. Ese día, M.B.A. y F.V.M. participaron en una manifestación que se desarrolló en el barrio de Gràcia convocada por la Coordinadora de Gràcia contra la Europa del Capital. Ambos fueron arrestados por agentes de la policía, que les acusaron de resistencia a la autoridad y lesiones. El asunto se tramitó como un juicio rápido y se vio en el juzgado penal 1, que les condenó a seis meses de prisión. Ambos apelaron y el asunto fue a parar a la sección quinta de la Audiencia.

Durante la vista, se pasaron unas imágenes de TV3 que no estaban incluidas en el primer atestado, y que han cambiado el criterio del tribunal de forma tan notable que los magistrados han decidido acusar a los policías en lugar de los detenidos, por cuanto lo contemplado por los magistrados de la sección "no tiene absolutamente nada que ver con lo manifestado por los agentes en el atestado primero, en el acto del juicio oral más tarde y con lo recogido por el juez en su sentencia".

Así, en el relato de la sala se puede leer que "la disparidad entre lo narrado en el atestado y en el juicio por los agentes y lo contemplado por el tribunal en las filmaciones es tan palmaria que no puede atribuirse a un error, sino que responde a una evidente distorsión de la realidad para justificar a posteriori una actuación policial que parece claramente arbitraria".

Así, para uno de los jóvenes, la narración policial sostiene que llevaba la cara tapada, que empujó y tiró al suelo a uno de los agentes y que dio a otro una patada en la mano. Sin embargo, la sala, tras visionar las cintas, asegura que “ninguna de tales afirmaciones se corresponde con la realidad” porque “el acusado no llevaba el rostro cubierto con nada”, no empujó a nadie y “se limitó a soportar el atropello injustificable que estaba sufriendo”. Por ello, los magistrados expresan: “Nos hallamos –al menos indiciariamente– ante un claro intento de manipulación de la justicia, más reprochable si cabe por provenir de funcionarios policiales que tienen la misión de proteger el ejercicio de los derechos fundamentales de los ciudadanos y el deber de colaborar en la recta administración de la justicia”.

En cuanto al segundo joven, señala que fue arrestado cuando intentaba, junto con otros, arrebatar al primer detenido de la policía, arrollando a uno de los funcionarios y forcejeando con otros. Según el tribunal, “es él quien resulta empujado y golpeado”.

Medios de la Seguridad del Estado negaron que los agentes mintieran y señalaron que los incidentes protagonizados por los jóvenes no fueron grabados. Sin embargo, por el momento, la Audiencia ha remitido la sentencia y los vídeos al juzgado decano para que se indague si los cuatro policías han delinquido.

ANNEXE 3

Abren juicio oral contra 4 policías por mentir para detener a dos jóvenes en la cumbre de Barcelona TRAS LA CUMBRE DE LA UE

LVD - 02/01/2004 - 18.26 horas

Barcelona. (EFE).- El juez ha decretado la apertura de juicio oral contra los cuatro policías nacionales acusados de inventar una historia para justificar la detención de dos jóvenes durante la cumbre de la UE celebrada en Barcelona en 2002, pese a que la fiscalía ha decidido no acusar a los agentes.

Fuentes judiciales han explicado que el titular del juzgado de Instrucción 23 de Barcelona, Joan Francesc Uría, ha abierto juicio oral contra los agentes al considerar que existen posibles indicios de delito en su actuación que merecen ser juzgados.

La fiscalía, sin embargo, ha presentado un escrito de conclusiones provisionales en el que no aprecia la existencia de delito alguno, por lo que no acusa a los policías, mientras que el abogado del Estado, que actúa en el caso porque se ha pedido la responsabilidad civil del Ministerio del Interior, ha hecho lo propio.

Por su parte, la acusación particular, en nombre de los dos jóvenes, ha presentado su calificación en la que solicita penas de inhabilitación para los agentes superiores a los 10 años, por lo que el juicio contra los acusados se celebrará en la Audiencia de Barcelona.

Los policías que arrestaron a los jóvenes, residentes en Elche, durante las manifestaciones de protesta contra la celebración de la cumbre de la UE en Barcelona, están acusados de los presuntos delitos de denuncia falsa, detención ilegal, simulación de delito y falsedad.

La declaración de los cuatro policías y su atestado sirvieron para que un juzgado de Barcelona condenase a los dos jóvenes por disturbios y atentado, tras un juicio rápido celebrado en abril de 2002.

Sin embargo, los dos jóvenes recurrieron ante la Audiencia de Barcelona, que ordenó la apertura de un proceso penal contra los agentes.

Según los agentes, uno de los detenidos, M.B.A.S. se resistió a quitarse la capucha que le tapaba el rostro, empujó a un agente, propinó una patada a otro y se resistió a su detención.

Respecto al segundo joven, F.V.M.B., los policías afirmaron que iba entre "la masa" de los manifestantes que intentaron liberar al primero, que también forcejeó y se resistió a la detención y que "arrolló" a un policía y, tras tres intentos, se le pudo arrestar.

Sin embargo, la Audiencia revisó las cintas de cadenas de televisión y de vídeo-aficionados sobre lo ocurrido y aseguró que "lo contemplado por el tribunal no tiene absolutamente nada que ver con lo manifestado por los agentes en el atestado, en el juicio y con lo recogido por el juez en su sentencia".

El tribunal afirmó en su sentencia que las discrepancias entre lo ocurrido y lo que declararon los agentes "no son de mero matiz o detalle" y afirmó que "nos hallamos ante un claro intento de manipulación de la Justicia, más reprochable si cabe, por proceder de funcionarios policiales que tienen la misión de proteger el ejercicio de los derechos fundamentales de los ciudadanos y el deber de colaborar en la recta administración de justicia".

ANNEXE 4

Piden 13 años de cárcel a los policías acusados de falsear pruebas para justificar detenciones en la cumbre de la UE

El juez envía a juicio a los agentes por denuncia falsa, detención ilegal, simulación de delito, falso testimonio y lesiones

BARCELONA, 7 Sep. 2004 (EUROPA PRESS) –

Cuatro agentes del Cuerpo Nacional de Policía (CNP) se enfrentarán a penas de 13 años de cárcel y multas que ascienden a más de 60.000 euros, solicitadas por la acusación particular, bajo la imputación de falsear pruebas para justificar detenciones durante una de las manifestaciones en contra de la cumbre de la UE celebrada en marzo de 2002 en Barcelona.

La abogada de dos jóvenes detenidos por los agentes acusados pide además indemnizaciones de unos 100.000 euros y la inhabilitación de los agentes para el ejercicio de cargo público durante 13 años. Por contra, el fiscal, que llegó a pedir el archivo de las diligencias, considera que no hay indicios de delito.

El juicio se celebrará en la Audiencia de Barcelona próximamente y los cuatro policías se sentarán en el banquillo de los acusados después de que el juez que ha investigado el caso haya abierto juicio oral a los agentes por delitos de acusación y denuncia falsa, detención ilegal, simulación de delito, delito de falso testimonio prestado en causa criminal y dos faltas de lesiones.

El auto de apertura de juicio oral, al que ha tenido acceso Europa Press, dictado por el titular del Juzgado de Instrucción número 23 de Barcelona, ordena que los cuatro policías, M.G.B., E.G.M., A.M.G. y G.M.U. sean juzgados en la Audiencia de Barcelona. Asimismo, el juez ha declarado responsable civil subsidiario al Estado, por lo que no ha solicitado ninguna fianza antes de la vista oral, ya que las indemnizaciones "están suficientemente aseguradas".

En marzo de 2003, el juez abrió diligencias contra los policías por orden de la Sección Quinta de la Audiencia de Barcelona, que afirmó en una sentencia, en la que absolvió a los dos jóvenes detenidos, que los policías habían "distorsionado" la realidad en el atestado de la detención y habían mentido en sus declaraciones en el juicio "para justificar a posteriori la actuación policial". Por ello, ordenó que se le dedujera testimonio y se le abriera una investigación judicial.

PRIMERA SENTENCIA

Inicialmente, el Juzgado de lo Penal número 1 de Barcelona, que en un sólo día llegó a celebrar más de una docena de juicios rápidos por incidentes durante la cumbre, condenó a los dos manifestantes a seis meses de prisión por resistencia y a penas de multa por lesionar a los agentes.

Sin embargo, los jóvenes recurrieron la sentencia ante el tribunal provincial y aportaron grabaciones de los hechos de las televisiones y de vídeo-aficionados y la Audiencia llegó a la conclusión de que "lo contemplado por el tribunal no tiene absolutamente nada que ver con lo manifestado por los agentes en el atestado, en el juicio y con lo recogido por el juez en su sentencia", por lo que absolvió a los jóvenes y ordenó que los policías fueran investigados.

El juez dictó auto de continuación de procedimiento --equivalente al auto de procesamiento--, tras escuchar la declaración en calidad de imputados de los cuatro agentes, que vinieron de Sevilla para comparecer ante el juez. De esta forma, el magistrado dio por concluida la investigación y afirmó que "de lo actuado" se desprendería que los hechos pueden ser "constitutivos de delito". Tras procesar a los agentes y dictar apertura de juicio oral, el juez que ha investigado los hechos dio traslado a las partes para que se pronunciaran sobre el asunto.

FISCALIA NO ACUSA

A pesar de la orden de investigar a los policías dada por la Audiencia de Barcelona afirmando que manipularon la justicia y falsearon pruebas y de que el juez también considera que los hechos son delictivos, la Fiscalía ha presentado un escrito en el juzgado en el que afirma que "de lo actuado no se infieren indicios racionales de criminalidad".

Según el escrito del fiscal, al que ha tenido acceso Europa Press, las declaraciones que prestaron los policías durante el juicio contra los jóvenes no son "contradictorias" con las imágenes de los vídeos, sino que, en su opinión, son "complementarias". Durante sus declaraciones, los policías incluso negaron identificarse en las imágenes de los vídeos.

El fiscal reconoce que la primera sentencia --en la que se condenó a los jóvenes-- se basó en la declaración de los policías y la segunda --en la que se les absolvió y se ordenó investigar a los policías-- se basó en el visionado de "las cintas de vídeo", pero, para el ministerio público, ambas tienen el mismo valor probatorio.

No obstante, los propios policías reconocieron durante sus declaraciones en calidad de imputados en el juzgado que se produjeron errores en el atestado policial, que recibían órdenes de superiores jerárquicos y que llevaban "12 horas trabajando".

El razonamiento del fiscal "más sorprendente", según fuentes jurídicas, es el hecho de que el escrito presentado en el juzgado sostenga que los vídeos "no cuentan con datación o referencia horaria, que no se hallan grabadas con solución de continuidad, y que los han sido desde un ángulo que impide" ver todo lo que sucedió.

Ninguna de las partes personadas en la causa, acusación particular, abogados defensores o abogado del Estado han solicitado en ningún momento la impugnación de las imágenes y, a pesar de ello, el ministerio público, pide que se activen las "medidas de control judicial" por si las imágenes suponen "una invasión de los derechos fundamentales a la intimidad de la persona". Sin embargo, cuando se visionaron las imágenes, el fiscal no las impugnó.

Por contra, cuando se conoció la decisión de la Audiencia de Barcelona, el fiscal jefe del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (TSJC), José María Mena, afirmó que la decisión del tribunal demostraba que "el sistema funciona". No obstante, el fiscal en ningún momento, ni tras el visionado de las imágenes, pidió que se investigara a los policías.

DEFENSAS

Los abogados defensores, que solicitan la absolución para sus clientes, piden además que la Audiencia cite a declarar a los más de 40 policías que intervinieron el mismo dispositivo policial que los acusados.

Los hechos se remontan al 15 de marzo de 2002, en plena celebración de la cumbre de la UE, cuando los jóvenes, M.B.A. y F.V.M. participaron en una manifestación en el barrio de Gracia convocada por la Coordinadora contra la Europa del Capital.

La manifestación transcurrió en medio de un amplio despliegue policial y durante la misma, según hicieron constar los policías en el atestado y en el juicio celebrado en abril de 2002 en el juzgado Penal I de Barcelona, M.B.A.S. se resistió a quitarse la capucha que le tapaba el rostro, empujó a un agente, propinó una patada a otro y se resistió a su detención. Respecto al segundo joven, los agentes afirmaron que iba entre "la masa" de los manifestantes que intentaron liberar al primero, que también forcejeó y se resistió a la detención y que "arrolló" a un policía y, tras tres intentos, se le pudo arrestar.

Sin embargo, el juez considera que los dos jóvenes fueron detenidos sin motivo y que les causaron diversas lesiones, y añade que durante el juicio que se celebró por las detenciones, los policías "se mantuvieron en presentar los hechos sucedidos como los habían presentado en el atestado, esto es, en franca contradicción con la realidad histórica de los acontecimientos".

ANNEXE 5

Sentència que absolt dos detinguts durant l'eurocimera i que ordena investigar quatre policies per falsificació de proves.

AUDIENCIA PROVINCIAL DE BARCELONA
Sección Quinta

ROLLO número: 556/2002-CH
PROCEDIMIENTO ABREVIADO número: 125/2002
JUZGADO DE LO PENAL número 1 de Barcelona
SENTENCIA nº

En la ciudad de Barcelona, a veinticuatro de febrero del año dos mil tres.

La Sección Quinta de esta Audiencia Provincial ha visto en grado de apelación, el procedimiento arriba indicado procedente del Juzgado de lo Penal también reseñado, por delito de resistencia a la autoridad, los cuales penden ante esta Sala en virtud de recurso de apelación interpuesto por el Procurador la Sr./Sra. Jordi P. M. en nombre y representación de Mario Biel A. S. y Francesc V. M. B. contra la sentencia dictada en los mismos el día 30/04/2002 por el Iltmo/a. Sr/Sra. Magistrado/a de dicho juzgado.

[...]

ANTECEDENTES DE HECHO

Primero.- Se aceptan los de la sentencia apelada como relación de trámites y antecedentes del procedimiento.

Segundo.- La parte dispositiva de la sentencia apelada es del tenor literal siguiente: "Que debo condenar como condeno a los acusados Mario Biel A. S. y Francesc V. M. B. como autores de un delito de resistencia, a la pena de seis meses y un día de prisión con inhabilitación para el ejercicio del derecho de sufragio pasivo durante el tiempo de la condena y como autor el primero de los acusados de una falta de lesiones a la pena de un mes multa a razón de 1,2 euros día con un día de arresto sustitutorio en caso de impago, y a Francesc V. M. B. como autor responsable de dos faltas de lesiones a idéntica pena de un mes multa a razón de 1,2 euros día con un día de arresto sustitutorio en caso de impago para cada una de ellas; debiendo indemnizar al agente 73498 en 294 euros. Las costas se imponen por mitad.

Tercero.- Admitido el recurso y de conformidad con lo establecido en el art. 7954 de la Ley de

Enjuiciamiento Criminal, no siendo preceptivo el emplazamiento y comparecencia de las partes, se siguieron los trámites legales de esta alzada y quedaron los autos vistos para sentencia.

Cuarto.- En el presente procedimiento se han observado y cumplido las prescripciones legales.

HECHOS PROBADOS

ÚNICO.- Se sustituyen los de la sentencia apelada en el siguiente sentido: "Se declara probado que los acusados Mario Biel A. S. y Francesc V. M. B., mayores de edad, se encontraban participando en una manifestación convocada a las 19 horas del día 15.3.2002 por la Coordinadora de Gracia contra la Europa del capital", manifestación que transcurría por calles del barrio de Gracia, rodeada por un cordón policial antidisturbios y con la asistencia de numerosos periodistas gráficos provistos de cámaras de fotos y de filmación.

Al llegar a la calle Gran de Gracia, el acusado Mario Biel A. S., con el rostro descubierto, se aproximó a uno de los agentes que flanqueaban la manifestación y le hizo una fotografía continuando su marcha, lo que provocó que varios de los agentes presentes le rodearan y a empujones le retiraran hacia la valla metálica de un comercio cercano, donde al cabo de breves instantes le esposaron y detuvieron, sin que el acusado ofreciera resistencia.

Minutos más tarde y en un lugar distinto al que se había producido esa primera detención, por motivos que no han sido acreditados, un numeroso grupo de agentes policiales propinaron diversos golpes y empujones al otro acusado Francesc V. M. B. hasta que lo derribaron junto con una motocicleta que se hallaba estacionada en batería en la calzada, procediendo; tras inmovilizarle, en el suelo a detenerlo, sin que conste que el acusado ofreciera resistencia activa alguna a la actuación policial".

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMERO: Dictada sentencia por el Juzgado de lo Penal condenando a Mario Biel A. S. y Francesc V. M. B. como responsables de un delito de resistencia a los agentes de la autoridad y tres falta e lesiones se alega por la parte apelante como primer motivo errónea valoración de la prueba por parte del juzgador.

Al respecto debe recordarse que aunque en el recluso de apelación el Juez o Tribunal "ad quem" se halla autorizado a revisar la valoración probatoria efectuada por el Juez de Instancia, el hecho de que la apreciación por éste lo sea de pruebas practicadas a su presencia bajo los principios que rigen el proceso penal en el juicio oral de inmediación, publicidad, contradicción y defensa, tiene como consecuencia que a quien corresponde la valoración de las pruebas practicadas en el juicio oral de acuerdo con el dictado de su conciencia –artículo 741 de la L.E.Cr.- es a dicho Juez "a quo" y por ello deben respetarse sus conclusiones fácticas, salvo que carezcan de apoyo en el conjunto probatorio practicado a su presencia o se contengan contradicciones o incongruencias en su razonamiento o se haya practicado nueva prueba en segunda instancia que contradiga la que el juzgador a quo apreció en su sentencia.

Este último supuesto -la existencia de nueva prueba practicada ante este Tribunal por no haber sido posible proponer y practicar en primera instancia- es la que hace que la Sala considere que la valoración efectuada por el juez a quo debe ser revisada, ya que asiste la razón a los apelantes.

La prueba practicada. en la vista celebrada ante el Tribunal ha consistido en el visionado de dos cintas videográficas, que recogen el desarrollo de una parte de la manifestación llevada a cabo el día 15.3.2002 y en la que se puede contemplar la detención de cada uno de los acusados.

Y lo contemplado por el Tribunal, no tiene absolutamente nada que ver con lo manifestado por los agentes en el atestado primero, en el acto del juicio oral más tarde y con lo recogido por el juez a quo en su sentencia. En efecto, con respecto a la detención del Sr. Mario Biel A. S. lo manifestado por los agentes en el acto del juicio oral (y que coincide con lo recogido en el atestado) es lo siguiente: El agente 54.715 afirma que "Le dijo a Biel que se quitara que lo que le tapaba la cara. Que le empujó y un compañero se acercó al verlo y recibió una patada. Que le hizo el gesto de que se quitara lo que llevaba en la cara. Que llevaba capucha. Que Biel estaba en el centro de la manifestación. Que al irle a quitar lo que llevaba en la cara le empujó y cayó. Que llevaba un pañuelo y la capucha puesta. Que la patada se la dio en la mano derecha a su compañero. Que un grupo nemoroso intentó coger al detenido para evitar la detención".

Y el Policía Nacional nº 73.287 afirmó en la vista oral: "Que su compañero le dijo que se descubriera la cara y el acusado le empujó, fue en su ayuda y le lanzó una patada a la mano. Entonces le sacaron fuera de la manifestación y le metieron en un portal y le detuvieron. Que se fijó cuando vio que le daban un empujón Que compañero. Que llevaba la cara tapada no sabe con qué. Que el acusado estaba violento y le lanzó una patada en la mano. Que lo intentaron retirar con buenos modales pero los demás se mostraron agresivos".

De esas manifestaciones resaltan tres elementos: a) que el desencadenante de la acción policial fue que el acusado llevaba la cara tapada; b) que el acusado empujó y tiró al suelo al primero de los agentes que le "pidió" que se descubriera; y c) que a continuación propinó al otro agente una patada en la mano.

Pues bien, el Tribunal ha podido comprobar de forma directa e inmediata a través de la filmación ya expuesta, que ninguna de tales afirmaciones se corresponde con la realidad de lo ocurrido. Lo ocurrido es lo que se recoge en el relato de hechos probados de la presente resolución, es decir, que el acusado no llevaba el rostro cubierto con nada (tal como, por otra parte, ya se podía verificar por las fotografías obrantes en las actuaciones), que en ningún momento propinó ningún empujón ni patada a nadie y se limita a soportar el atropello injustificable que estaba sufriendo.

Y dado que las discrepancias entre lo narrado por los agentes y lo contemplado por el Tribunal no son de mero matiz a o detalle, sino que afectan al núcleo mismo de la actuación policial, la Sala opina que nos hallamos -al menos indiciariamente- ante un claro intento de manipulación de la justicia, más reprobable si cabe, por provenir de funcionarios policiales que tienen la misión de proteger el ejercicio de los derechos fundamentales de los ciudadanos y el deber de colaborar en la recta administración de justicia.

SEGUNDO.- Y con respecto a la detención del segundo acusado sucede algo similar.

Además de lo ya recogido de las manifestaciones de los anteriores agentes acerca del de impedir la detención del Sr. Mario Biel A. S., el agente de la Policía Nacional nº73.498 afirmó en el acto del juicio oral lo siguiente: "Que habían detenido una persona y tres policías le custodian. Parte de la "masa" se aproxima a los policías como intentando zafar al detenido de los policías. Que les dicen que uno de ellos es el acusado Mateu. Se le intenta detener y se zafa en varias ocasiones y forcejearon, tuvo lesiones y motos cayeron al suelo. Que iba de uniforme. Que lo metieron en un portal para evitar que la masa liberara al detenido. Que Mateu lanzaba "consignas como que la detención ira ilegal". Que a pesar del alto que le dio no hace asó y le acomete. Que le intentan reducir hasta en tres veces finalmente lo detiene con la ayuda de un compañero. Que el otro detenido aún estaba en el lugar. Que Mateu estaba cerca y se le pudo apresar precisamente porque de los que intentaba rescatar era el que estaba más cerca ".

Y el Policía Nacional no 72.495 afirmó: "Que acudieron en ayuda a unos compañeros que tenían detenido a una persona. Que el otro detenido "arroya" (sic) al policía que ataba de salir y forcejean. Que el acusado que forcejeaba estaba integrado en la masa que increpaba a los policías que custodiaban al detenido. Que no se sometió. Que en dos ocasiones logró desasirse de ellos".

De forma que en esta ocasión la situación fáctica descrita es como sigue: Mientras Mario Biel A. S. está esposado y detenido, un numeroso grupo de personas' (la "masa") intenta de modo inmediato "arrebatar" a la Policía al detenido, figurando entre los más violentos y cercano el acusado Francesc V. M. B. que en su intento arrolla a uno de los agentes, pudiendo ser detenido solo tras varios intentos pues se resistía violentamente a ello (vid. Folios 5 y 6).

Pues bien, lo apreciado por el Tribunal en las tantas veces mencionadas cintas videográficas no coincide en absoluto con lo narrado por los agentes. Tras la detención del acusado Mario Biel A. S. no se observa que nadie intente "arrebatarlo" de la Policía Nacional y lo único que se aprecia es que acude un gran número de agentes y periodistas gráficos que lo rodean, mientras dos agentes de uniforme y dos señoras permanecen al lado del detenido al parecer esperando un vehículo para trasladarlo. El acusado Francesc V. M. B. aparece en esas filmaciones más tarde ante una puerta distinta de aquella en la que se hallaba el primero de los y es él quien resulta empujado y golpeado por un numeroso grupo de agentes, de forma que, en su intento de evitar los golpes, se desplaza hacia la calzada donde derriba una moto cayendo y siendo allí inmovilizado por un agente que subido a su espalda, le sujeta contra el suelo mientras les rodea un numeroso grupo de policías que intenta evitar que nadie se aproxime.

Una vez más, la disparidad entre lo narrado en el atestado y en el acto del juicio oral agentes y lo contemplado por el Tribunal en las filmaciones es tan palmaria que no puede atribuirse a error en el recuerdo de lo sucedido con respecto a cuestiones de detalle (teniendo además en cuenta que lo manifestado en el acto del juicio oral se corresponde casi punto por punto con el contenido de lo manifestado en el atestado; que consta elaborado pocas horas después de sucedidos los hechos) sino una evidente distorsión de la realidad para justificar a posteriori una actuación policial que parece claramente arbitraria.

Y es que ni siquiera podría alegarse que el hecho de que el primero de los detenidos hiciera una fotografía a uno de los agentes justificara la violenta reacción de éstos. En la filmación aparecen multitud de personas realizando fotografías de lo que acontece, sin que la Policía considere necesario intervenir contra ellos. Pero en cualquier caso, fuera justificada o arbitraria la intervención, lo que resulta intolerable es que, a continuación, literalmente se construya una ficción para explicar a posteriori las detenciones, ficción que se traslada a un atestado, que más tarde se ratifica en un acto solemne de juicio oral y que a la postre da lugar a la condena de dos personas.

A la vista de la gravedad de lo expuesto el Tribunal deducirá testimonio de las actuaciones a fin de que por el Juzgado competente se averigüe si los mencionados funcionarios policiales pudieran haber cometido delitos de denuncia falsa detención ilegal, simulación de delito y falso testimonio prestado en causa criminal en contra del reo.

TERCERO.- Atendido el primer motivo de recurso resulta innecesario abordar los otros dos por estar ya implícitamente respondidos en los fundamentos primero y segundo de la presente resolución.

CUARTO.- Por lo dicho, procede estimar el recurso de apelación interpuesto declarando de oficio las costas de esta alzada.

Vistos los preceptos aplicables al caso y los demás de general aplicación,

FALLAMOS

Que con estimación del recurso de apelación interpuesto por la representación procesal de Mario Biel A. S. y Francesc V. M. B. contra la sentencia de fecha 30/04/2002, dictada en el curso del procedimiento abreviado número 125/2002 del Juzgado de lo Penal nº1 de Barcelona, debemos RETOCAR y REVOCAMOS el fallo de aquella sentencia y en su lugar se dicta el siguiente:

"Que DEBEMOS ABSOLVER y ABSOLVEMOS con todos los pronunciamientos favorables a MARIO BIEL A. S. A y FRANCESC V. M. B. de los delitos de RESISTENCIA y de las FALTAS DE LESIONES de que venían acusados, con declaración de oficio de las costas causadas.

Dedúzcase testimonio de los fòlios 3, 4, 5, 6 de la causa, del acta del juicio oral celebrado ante el Juzgado de lo Penal nº 1 de Barcelona y de la sentencia de dicho Juzgado; y de la presente resolución, y junto con las cintas videográficas aportadas como prueba en esta alzada, remítanse al Juzgado Decano de los de Barcelona por si de las mismas se desprendiera la comisión de delitos de denuncia falsa, detención ilegal, simulación de delito y falso testimonio prestado en causa criminal en contra del reo por parte de los agentes de la Policía Nacional nº 54.715, 73.287, 73.498 y 72.495".

Se declaran de oficio las costas de esta alzada.

Notifíquese en debida forma a las partes la presente sentencia.

Llévese el original al legajo correspondiente haciendo las anotaciones oportunas en los libros de este Tribunal.

Devuélvanse las actuaciones originales al juzgado de procedencia acompañadas de testimonio literal de la presente resolución a los efectos legales oportunos, de lo que se recabará acuse de recibo para constancia en el Rollo de Sala.

Así por esta nuestra sentencia, definitivamente juzgando, lo pronunciamos; mandarnos y firmamos.

La Cimera a Judici

3,4 i 5
d' octubre

ALERTA
solidària

El 15 i el 16 de març del 2002 es va celebrar a Barcelona una Cimera de caps d'Estat i de Govern de la Unió Europea. La trobada va servir perquè centenars de milers de ciutadans es manifestessin en contra del model de construcció europeu. Foren multitudinàries manifestacions que col·lapsaren la ciutat i que varen ser seguides de prop per un desplegament policial sense precedents. Barcelona, i per extensió Catalunya, es veugué assetjada per unitats de policia espanyola desplaçades d'arreu de l'Estat espanyol. El tractat de Schenguen fou suspès i es produïren, un cop iniciades les mobilitzacions, 117 detencions. La majoria de les persones detingudes varen rebre tractes vexatoris en mans dels cossos policials. Els judicis, efectuats a les poques setmanes, majoritàriament absolgueren als acusats per no trobar indicis de delictes en els autos policials. Però tres anys després, dos nois d'Elx -detinguts, jutjats i finalment absolts dels càrrecs que se'ls hi imputaven- han aconseguit dur a judici els policies que van participar en la seva detenció. El judici se celebrarà a l'Audiència Provincial de Barcelona. Els 4 agents de la Policia Nacional que s'asseuran al banc dels acusats hauran d'afrontar els delictes d'acusació i denuncia falses, detenció il·legal, simulació de delictes, delictes de fals testimoni en causa criminal i dues fases lesions.

Alerta Solidària, prèviament al judici, vol fer un esforç de memòria per recordar aquells dies en què Barcelona es convertí en un «laboratori de la repressió» i al seu torn en una plataforma de denúncia ciutadana. Així, iniciem una sèrie d'entrevistes i relats amb els protagonistes d'aquells dies.

El 16 d'abril del 2002 vaig ser detingut per la Policia Nacional espanyola després d'assistir a la manifestació contra la globalització capitalista que va transcórrer pels carrers de Barcelona. Vaig optar pel bloc que millor em representava: el de la Plataforma Catalana contra l'Europa del Capital. Sóc redactor de la revista de l'esquerra independentista Poble Insurgent i en aquesta ocasió vaig estar venent revistes en el transcurs de la marxa. Com que la manifestació va assolir una participació massiva, el meu bloc (que anava l'últim) no va poder començar a avançar fins passades dues hores de les sis de la tarda. Cansat de veure com les revistes en un dia com aquell no es venien, vaig desmar-me dins la meua motxilla. Vaig, doncs, alternar la meua activitat a la manifestació. Tant vaig vendre revistes com vaig estar amb gent del meu barri, el Poblenou, com amb un altre petit grup d'amics provinents de Les Garrigues. La manifestació era festiva. Rèiem de l'ambient de setge de la ciutat i del desplegament sobredimensionat de la policia. L'últim tram de la manifestació el vaig fer

en solitari. A la Via Laietana vam veure els resultats dels sabotatges contra entitats bancàries i alguns edificis públics. El meu bloc no va participar en cap moment en aquestes accions.

En arribar a l'edifici de Correus la Plataforma es va dissoldre de forma pacífica.

La policia ens impedia continuar ja que havia carregat contra la part central de la marxa, escapçant-la, així doncs, en dos troços.

De cop i volta, un nombrós grup de vehicles de la policia i agents motoritzats, es comencen a desplegar per l'encreuament del Passeig Marítim i la Via Laietana. Es posen en disposició d'atac, sembla que per començar una carrera veloç en direcció a Colom. Jo, de la mateixa forma que la major part del meu bloc, m'aparto i em situo a la vorera que dona a mar, justament davant d'un bar que hi fa cantonada. Allí, un grup de gent xiula el dispositiu policial però els incidents no van més enllà. Quan ja em dispo a anar cap al metro per arribar al meu barri, em trobo un grup de sis persones, algunes d'elles vin-

culades al món mediàtic dins l'esquerra independentista. Parlem una estona i decidim anar cap al Raval, una zona que suposem en calma, per prendre alguna cosa i anar tirant cap al concert.

Via Laietana, plaça Sant Jaume, carrer Ferran, Rambla de les Flors, carrer Nou de la Rambla i Rambla del Raval. Aquest és el recorregut que fem. En uns vint minuts, aproximadament. A la Rambla de les Flors ens trobem amb dos companys, també vinculats als mitjans, que pugen en direcció Plaça Catalunya. Ens saludem, parlem una estona, però ells decideixen continuar amunt.

A l'encreuament entre Rambla del Raval i carrer Nou de la Rambla, divisem un grup d'uns quinze encaputxats que se'ns aproximen. Accelerem una mica el pas pel carrer Nou de la Rambla i a la dreta veiem que ens aproximem a una comissaria, la del Raval. El grup de vint encaputxats ens segueix. De sobte, al crit de "Policia!", el grup se'ns tira a sobre. De males maneres, ens posen de cara a la paret de la comissaria.

Som set, més un altre grup de vuit persones que també circulava pel carrer en aquell moment. Ens fan deixar les nostres pertenençes al terra. Ens registren alhora que ens donen cops de ma al clatell. Un núvol de fotògrafs de premsa ens rodeja. Quan s'aturen a la meua motxilla semblen interessats. Van parlant entre ells. «Mira, mira, lo que lleva este». Evidentment, són les revistes. Els hi ha picat la curiositat. A J.P també li han trobat documentació política relacionada amb l'EI. A J.P el fan sortir del grup i li fan identificar la gent amb qui anava. D'aquests, ens criden a dos més, l'A.V i jo mateix. Ens fan reconèixer les nostres pertenençes i ens ordenen a entrar a la comissaria acompanyats d'un membre de l'altre grup que han interceptat, Francesc Torrents.

La majoria d'agents que ens han identificat al carrer van de paisà. Obeixen al que sembla ser un cap de policia, que també va de paisà.

És un home d'uns cinquanta anys, ulleres amb la barilla dorada, miop, canós. Aquesta persona, un cop som a dins la comissaria, ens informa que hem estat detinguts perquè a nosaltres (i a molts més, afegeix) ens han vist llançar pedres contra la policia i volcant contenidors. Estem asseguts i davant nostre tenim quatre agents de paisà que ens miren i ens registren les pertenençes. Hi ha un agent de paisà que em crida l'atenció. Una tren-

tena d'anys, de rostre afectat per cicatrius de varicel·la, sabates esportives vermelles, mirada penetrant. M'és familiar. Mentres ho penso, ell «pren la iniciativa» i dirigint-se a mi, en català, em diu que la meua cara «li sona molt, no ens hem vist abans?». Dedueixo que és un policia de la Brigada d'Informació amb qui, probablement, ja he tingut alguna altra topada. Tot i que ja ho han fet a fora, ens registren de forma exhaustiva les nostres pertenençes. En el cas del menor Francesc Torrents, li és intervinguda una pancarta que demana l'apropament dels presos bascos al País Basc. Això enfurisma especialment als policies que tenim davant en aquell primer moment dins la comissaria. A mi m'intervenien 19 revistes Poble Insurgent i alguns pamflets que m'han donat durant la manifestació.

D'un a un, ens van conduint a una altra estança de la comissaria, on ens fan fotografies i ens deixen davant de la paret, mirant al terra, durant aproximadament una hora.

Sóc el primer en ser conduït a aquest "segon espai" però observo clarament com allà on resten els meus companys, els policies s'han enfurimat definitivament amb Francesc Torrents i el comencen a atonyinar. Els policies que estan amb mi m'ordenen que no miri cap als altres companys. De tant en tant, algun agent ve per darrera i em dona cops al clatell. Durant una estona, uns dels agents em fa doblegar la cintura tot mirant el terra. Em fa estar-me així una estona, fins que em pregunta si em fa mal. Li responc que sí, i d'un cop brusc, em fa incorporar. Els altres detinguts comencen a arribar a aquesta sala, on també els hi fan fotografies. Ens van canviant de paret. Quan estic sol en una de les parets, un dels agents de paisà, que em resulta familiar, se m'acosta i intenta interrogar-me. És «el meu amic». Em pregunta on milito, si escric a la revista Poble Insurgent, a quina organització pertany la revista i a on es ven la revista. A totes les preguntes li responc amb evasives. Se'n cansa i de moment, em deixa en pau.

Quan ja han acabat de fer-nos fotos, s'emporten a Francesc Torrents i poc després, a nosaltres tres, ens fan sortir a l'exterior acompanyats de dos agents uniformats. No anem enmanillats. L'agent ens diu que «aquest cop hem tingut sort» i que «anem a donar una volta per Barcelona i que ens deixaran anar a casa». Ens introdueixen en una furgoneta blindada i ens condueixen a

la comissaria de la Verneda. Allí, ens prohibeixen mirar cap endavant i ens fan abaixar el cap i posar les mans darrera l'esquena.

Durant més de dues hores romanem en aquesta postura tot i que serem conduïts amunt i avall de la comissaria, on ens fan fer nombrosos tràmits per poder ingressar a les cel·les.

Durant aquesta estona sovint som agredits pels agents que ens condueixen, ja que al·leguen que aixequem una mica el cap o que «juguem amb els dits». Abans de ser introduïts a cel·la, quatre hores després d'haver estat detinguts, se'ns llegeix els nostres drets i se'ns informa del motiu de la detenció. Finalment, ens posen dins d'una cel·la, amb companyia de vuit persones més. No tenim espai per dormir.

Romanem a les cel·les des de la matinada del dissabte al diumenge fins a mitja tarda del dilluns. La primera nit no se'ns dona de menjar. La resta d'àpats (esmorzar, dinar i sopar) ens són subministrats. Són entrepanes (de tonyina i de truita de patates) sense oli, secs, que ens provoquen molta set. No ens donen res per a veure, però. No ens deixen anar al lavabo excepte dues vegades al dia, i molta gent es veu obligada a orinar a les cel·les. Les cel·les no estan netes i no les netegen. Hi ha escarabats. No tenim mantes ni malfegues per dormir. No en queden, diuen. Els agents que ens vigilen juguen psicològicament amb nosaltres; ens pregunten si volem unes cerveses o si volem anar a fer un aperitiu, se'n riuen dels mals que alguns detinguts manifesten (mal de queixal i còlics nefrítics, provocats per la humitat i la duresa del terra on estem estirats). Finalment, a mitja tarda del dilluns ens traslladen, enmanillats de dos en dos, a jutjats. Als calabòs dels jutjats hi som mig dia més, sense menjar ni veure.

Tant A.V, J.P com jo som deixats en llibertat condicional. Se'ns acusa desordres públics i atemptats. La fiscalia ens demana quatre anys i mig per A.V i per a mi. I sis anys, per agravant de «disfressa» (portava una braga al coll i uns calçotets negres -sí, sí- a la motxilla) a en J.P.

El nostre judici (procediment ràpid), després d'un aplaçament és el 19 d'abril. Deu dies després rebem la notificació de la nostra absolució. No queda provat, tal i com al·lega la fiscalia, que participéssim als aldarulls del Paral·lel.

Lluís S. «Pingu»

La Cimera a Judici

3,4 i 5
d'octubre

El 15 i el 16 de març del 2002 es va celebrar a Barcelona una Cimera de caps d'Estat i de Govern de la Unió Europea. La trobada va servir perquè centenars de milers de ciutadans es manifestessin en contra del model de construcció europeu. Foren multitudinàries manifestacions que col·lapsaren la ciutat i que varen ser seguides de prop per un desplegament policial sense precedents. Barcelona, i per extensió Catalunya, es veugué assetjada per unitats de policia espanyola desplaçades d'arreu de l'Estat espanyol. El tractat de Schenguen fou suspès i es produïren, un cop iniciades les mobilitzacions, 117 detencions. La majoria de les persones detingudes varen rebre tractes vexatoris en mans dels cossos policials. Els judicis, efectuats a les poques setmanes, majoritàriament absolgueren als acusats per no trobar indicis de delictes en els autos policials. Però tres anys després, dos nois d'Elx -detinguts, jutjats i finalment absolts dels càrrecs que se'ls hi imputaven- han aconseguit dur a judici els policies que van participar en la seva detenció. El judici se celebrarà a l'Audiència Provincial de Barcelona. Els 4 agents de la Policia Nacional que s'asseuran al banc dels acusats hauran d'afrontar els delictes d'acusació i denuncia falses, detenció il·legal, simulació de delictes, delictes de fals testimoni en causa criminal i dues fases lesions.

Alerta Solidària, prèviament al judici, vol fer un esforç de memòria per recordar aquells dies en què Barcelona es convertí en un «laboratori de la repressió» i al seu torn en una plataforma de denúncia ciutadana. Així, iniciem una sèrie d'entrevistes i relats amb els protagonistes d'aquells dies.

Entrevista a Jaume Asens, membre de la Comissió de Defensa dels Drets de la Persona del Col·legi d'Advocats de Barcelona.

■ **Com saps, vàrem poder compartir amb vosaltres aquells dies de Cimera. I va ser en els preparatius que vàrem conèixer el treball que feu des de la Comissió de Defensa dels Drets de la Persona del Col·legi d'Advocats de Barcelona. Per aclarir conceptes, pots explicar-nos qui sou i quina funció teniu?**

Som una Comissió interna del Col·legi i tenim diferents funcions derivades bàsicament de tots els problemes que sorgeixen en l'exercici de la professió de l'advocacia. Tenim veu pròpia i on creiem que podem ser garantia del respecte dels drets i llibertats front alguna amenaça, senzillament hi som presents. En el dia a dia, tenim moltes ocupacions i ara mateix, obert a tothom estem preparant el 16è Curs de Dret Penitenciari. El darrer va ser sobre els Drets Humans a l'Estat de Chiapas.

■ **Arriba la Cimera i també els «judicis ràpids»... com es va viure aquesta implantació des de la Comissió?**

La implantació definitiva d'aquestes vies, conegudes com a «justícia express» es formalitzà més tard però ja llavors, com havien prèviament denunciat, es va demostrar la poca qualitat processal en tots els casos. Aquesta via suposa la policialització de l'activitat judicial perquè fa de l'atestat sortint de la comissaria l'únic

document que determina i fixa la gravetat del delictes. Per a les defenses, llavors i ara, és terrible ja que es dóna lloc a la improvisació forçada: en qüestió de dies, malgrat la feina ja prevista, has de córrer per trobar aquelles proves, imatges, testimonis, que sovint tragues mesos per recopilar.

■ **Però aquesta «justícia express» ha estat publicitada a tots els nivells com a la solució a tots els problemes inherents al món dels jutjats...**

Sí, és clar, perquè s'ha entès, i contra això treballem, que el més important és l'eficàcia alhora de treure's judicis de forma expeditiva i no l'eficàcia real d'impartir una justícia curiosa, garantista. És conseqüència del triomf de la ideologia neoliberal en el nostre camp concret: més quantitat en detriment de la qualitat.

■ **Ha estat en espais com els de la Cimera de Barcelona, on s'ha anat creant l'actual marc normatiu i repressiu europeu però sobretot en reunions més discretes. De fet, ja no se'n fan tantes com les de Barcelona, Niça, Gènova... hi ha hagut algun canvi que ho expliqui?**

No és que ja no se'n facin, simplement no reben la publicitat de llavors. La conseqüència perversa ha estat que ara ja tot es faci sense cap tipus de control, tot és gestat en despatxos tancats i lluny de la supervisió parlamentària. És cert que ara és més burocràtic i alhora menys democràtic. D'aquesta manera, com amb la Constitució Europea, quan tot es decideix a porta tancada, els

grans lobbies econòmics hi tenen una influència directa i decisiva. Ve a ser el fracàs, la burla a allò que es coneixia com la sobirania dels estats-nació.

■ **Parlem de Schengen. Què és això?**

El principi de Schengen es defineix amb el tractat del 97 com a 2n pilar en la Construcció Europea ja que constitueix la regularització, o formalització del concepte de «llibertat de moviments» de les persones entre la pròpia Unió Europea. Aquesta declaració de drets té la cara fosca en la restricció de la llibertat de moviments per la simple suspensió del tractat, tot una columna fonamental en la estructuració de la justícia europea, amb la manca real de control sobre el terreny ni a nivell de procediment. Suposa alhora la prohibició de restar en cap país membre si per cap motiu has estat expulsat d'un d'ells o no t'hi ha permès entrar. Blindant així totes les fronteres exteriors per aquelles persones que no són volgues: és l'Europa Fortalesa, un nou triomf neoliberal... pensant en la Cimera de Barcelona, recordo com a molt greu el cas d'un jove argentí detingut en la follia policial i que passà 22 dies tancat a la Verneda. Finalment va ser expulsat del país sense poder ja més entrar de nou a tota la Unió Europea.

■ **De fet, la suspensió de Schengen de cara a la Cimera de Barcelona, amb l'exclusa de la seguretat, va suposar el segrest per part del Cuerpo Nacional de Policia de 8 autocars de ciutadans i ciutadanes europees que vo-**

lien expressar la seva opinió a Barcelona. Esteu encapçalant el procés de denúncia contra aquesta agressió. Què va passar? Com porteu la querrela interposada? Des del Jutjat de Figueres no ho han posat fàcil i la fiscalia sembla decidida a no actuar.

Sí, ha estat així però paga la pena no defallir i insistir. Va ser al nostre parer una clara vulneració dels drets civils de centenars de persones i la Comissió no podia fer res més que denunciar-ho. El Jutjat de Figueres no volia fer-hi res, però l'Audiència de Girona, per recurs nostre, ha obligat al primer a acceptar la querrela per la via penal, i fa pocs dies, el 28 d'abril, van testificar ja els primers policies com a inculpats, entre ells el comissari de Figueres. A mitjans de maig, declararan la resta. He de dir que al mateix temps hi ha processos oberts per fets similars ocorreguts en les cimeres de Gènova i Gotteborg.

■ **Tornant a Barcelona, el vostre balanç de la Cimera és de 112 persones detingudes, 52 manifestants ferides, agressions violentes al carrer i a comissaria... Sabem també que 22 persones quedaren en llibertat sense càrrecs i dels judicis celebrats (12 per faltes), i que unes 65 finalment van ser absoltes. Què se'n pot despendre?**

En grans dispositius com els de Barcelona, amb l'ocupació policial que hi hagué, acostuma a passar que la fiabilitat de les seves operacions és un desastre, simplement s'actua sobre la improvisació. Agents vinguts en

manades sense conèixer el terreny i amb un màxim descontrol... la Cimera de Barcelona va ser, en aquest aspecte un bluf, tot eren detencions arbitràries, detencions a discreció, i és clar, els atestats policials, els relats dels policies a comissaria i a jutjats, sense sentit.

■ **Alerta Solidària conegué també les tortures infringides a Sergio Leal, veí de Madrid, que fou durament colpejat i humiliat a la Verneda. La seva denúncia per tortures està força avançada en els jutjats catalans. Coneixeu també aquest cas?**

Sí, va ser un cas molt dur que alguns de nosaltres vàrem poder conèixer. És dóna el cas que els agents implicats són de la Brigada d'Informació de Madrid, el mateix grup que protagonitzà els incidents de la manifestació del juny del 2001, a la Plaça Catalunya de Barcelona. Un altre cas polèmic i lamentable.

■ **Per acabar, davant del cas dels dos veïns d'Elx...**

Seguim amb molt d'interès aquest cas que ha estat un reflex del que va ser la bogeria de la Cimera: detencions en una càrrega policial, judici ràpid, condemna, i mesos més tard, l'absolució dels joves... la novetat és l'obertura de diligències contra els agents però és clar, les imatges eren claríssimes. Llàstima que no sempre es tenen imatges... és un cas important i el seguirem amb molta atenció.

Gràcies per tot. De segur que ens seguirem trobant. Bona feina!

La Cimera a Judici

3,4 i 5
d' octubre

ALERTA
solidària

El 15 i el 16 de març del 2002 es va celebrar a Barcelona una Cimera de caps d'Estat i de Govern de la Unió Europea. La trobada va servir perquè centenars de milers de ciutadans es manifestessin en contra del model de construcció europeu. Foren multitudinàries manifestacions que col·lapsaren la ciutat i que varen ser seguides de prop per un desplegament policial sense precedents. Barcelona, i per extensió Catalunya, es veugué assetjada per unitats de policia espanyola desplaçades d'arreu de l'Estat espanyol. El tractat de Schenguen fou suspès i es produïren, un cop iniciades les mobilitzacions, 117 detencions. La majoria de les persones detingudes varen rebre tractes vexatoris en mans dels cossos policials. Els judicis, efectuats a les poques setmanes, majoritàriament absolgueren als acusats per no trobar indicis de delictes en els autos policials. Però tres anys després, dos nois d'Elx -detinguts, jutjats i finalment absolts dels càrrecs que se'ls hi imputaven- han aconseguit dur a judici els policies que van participar en la seva detenció. El judici se celebrarà a l'Audiència Provincial de Barcelona. Els 4 agents de la Policia Nacional que s'asseuran al banc dels acusats hauran d'afrontar els delictes d'acusació i denúncia falses, detenció il·legal, simulació de delictes, delictes de fals testimoni en causa criminal i dues fases lesions.

Alerta Solidària, prèviament al judici, vol fer un esforç de memòria per recordar aquells dies en què Barcelona es convertí en un «laboratori de la repressió» i al seu torn en una plataforma de denúncia ciutadana. Així, iniciem una sèrie d'entrevistes i relats amb els protagonistes d'aquells dies.

Entrevista a Sergio Leal. Va ser detingut i torturat durant la Cimera, després de 3 anys, encara roman a l'espera de judici en el que se li demanen quasi 7 anys de presó i 3 milions de pessetes de multa.

Sergio, per què vas venir aquells dies a Barcelona?

Vaig venir per mostrar la meva repulsa cap el món que volen construir basat en el Capital, on ja no importen les persones, només els diners. L'anomenada Globalització fa pudor, beneficiant només a unes poques persones i incrementant les desigualtats. En un sistema on només importen els valors materials i no a qui perjudiques i amb quins mitjans, ja sigui guerra, explotació...

Havies escoltat abans de venir cap comentari sobre el control policial que et trobaries? Es parlava d'això a Madrid?

Sí, clar, se'n parlava la setmana abans, per la televisió i la ràdio i altres mitjans que hi anirien uns 5.000 efectius de la policia de tot l'Estat i que Barcelona estaria molt controlada per terra, mar i aire. Se'n parlava a Madrid i crec que en tot el món.

Què passava al teu voltant abans de la detenció?

Abans de la detenció, el Passeig Colom era un caos absolut. Milers de persones corrien per tots costats sense saber on anar perquè la policia estava carregant pels carrers que donaven al Passeig, hi havia aldarulls, fins i tot algun helicòpter volava la zona.

Com succeí la detenció? Què et va passar fins entrar a comissaria? I un cop a dins?

En acabar la manifesta-

ció, es produïren incidents i en una càrrega policial es tiraren contra mi unes persones cobertes amb gorres i mocadors, amb pals de fusta. No s'identificaren com agents de l'autoritat, però quan m'arrossegaven fins a un furgó vaig deduir que eren de la Brigada d'Informació.

Dins del furgó van començar a maltractar-me. Em van llençar al terra i quan un agent em trepitjava el cap, un altre em feia molt mal a les cames tancant repetidament la porta corredissa fins que vaig poder ficar les cames a l'interior. El vehicle inicià la marxa sense cap altre detingut i van començar a amenaçar-me amb expressions com «et matarem, vas a pagar per tots», i a infringir-me trepitjades al cap i puntades de peu i cops de puny per tot el cos. Mentrestant uns m'escopi-

en, un agent em colpejà les cames amb una porra saltant després sobre meu i pessigant-me les cames i un altre intentà partir-me els dits de les mans. Durant el trajecte, escoltava comentaris dirigits al conductor que deien «quina putada que et toqui conduir, t'estàs perdent tot la festa»

Em van traslladar a un cotxe de la policia nacional, utilitzant-me com ariet, i em portaren a la comissaria. Allí, entre un dels agents que m'havien detingut i dues persones més, em van portar a una habitació. Baixaren la persiana. Tancaren les portes. Em van dir, amb amenaces i insults que em fiqués de genolls... Entre els tres em colpejaren fins que vaig començar a tenir espasmes de dolor, i em vaig cagar a sobre. Llavors em van canviar les manilles per

una brida que collaren fins que se'm clavà a la pell i m'assegueren en una cadira amb les mans darrera. Em van deixar sol. Al poc temps vingué un home amb un jersei groc que em va demanar la documentació i em va netejar la sang de la cara i m'atansà una paperera perquè jo ja havia començat a vomitar.

Al cap de poc va tornar el mateix agent dient expressions com «a la presó t'obriran el cul, ja me n'encarregaré jo». Venia acompanyat per un agent antidisturbis al que va animar a pegar-me, aquest ho va fer amb força per l'esquena i vaig caure al terra, trepitjant-me després el cap. Després em van portar a la infermeria. El metge em netejà les ferides i em va donar un calmant recomanant als agents que em portessin amb urgència a un hospital.

Però acabada la visita mèdica, van venir dos funcionaris que em van portar a una habitació. Un va treure una navalla de butxaca i la va atansar al meu genoll dient «ara m'ho expliques tot». Li vaig dir que declararia amb el meu advocat i va respondre «aquest que tinc aquí penjat» tot agafant-se els genitals. Va tancar la porta i va treure una fusta desplegable preguntant: «saps que els fan als presos talibans?». L'altre, que estava assegut va començar a fer-me preguntes: «amb qui has vingut, a quin col·lectiu pertanyes, per què has vingut a Barcelona, tens algun tatuatge?...»

Vaig respondre a totes les preguntes, però continuaven amenaçant-me, literalment: «et tirarem per la finestra». Em va treure els mitjons i em va colpejar la planta dels peus amb

la fusta. Van tornar a fer-me preguntes molt ràpides com el color dels meus ulls, l'edat, nom, adreça. Vaig respondre i em van portar a la cel·la.

Degut a les tortures, durant tota la nit vaig tenir pèrdues de coneixement i mareigs demanant reiteradament als carcellers que em portessin a l'hospital. Uns policies m'hi van portar al dia següent.

La declaració que vas fer davant del jutge va ser explicant tot això però la seva reacció no va ser l'adequada, oi?

Cert, quan arribo als jutjats a les 48 hores de ser detingut, el jutge em diu que presti declaració. Quan li estava explicant, arribat al punt que em pegaven quatre policies estant jo emmanillat i de genolls, va intervenir el jutge dient literalment en to irònic: «segons el que dius, ja hauries d'estar mort?», i vaig respondre que tots els cops rebuts li podia ensenyar allà mateix. També repetia, que el que jo estava fent era una denúncia contra la policia i jo repetia que simplement li responia el que em preguntava. A la meitat de la declaració m'envià al forense per fer un atestat mèdic, i més tard vàrem acabar la declaració.

Què vas pensar en sortir al carrer? La Comissió anti-repressiva de la Plataforma Catalana contra l'Europa del Capital va contactar amb tu?

Primer, en sortir per la

porta del Jutjat, vaig sentir una gran tranquil·litat en no haver d'estar més temps retingut en mans de la policia, i em commocionà la presència d'unes 200 persones esperant a les que érem detingudes. Pensava que de no haver pogut pagar la fiança de 2000 €, hauria continuat més temps amb aquests gossos rabiosos torturant-me fins la sacietat.

Algú va aportar diners i es van vendre xapes i divers material a les portes dels jutjats per pagar la fiança de les persones detingudes. No sé si era aquesta Comissió però una noia estava fent un seguiment detallat de totes les detingudes. Passada una setmana, estant jo ja a Madrid, algú de Barcelona es va posar en contacte amb un col·lectiu d'Alcorcón, no amb mi personalment, per tornar els diners de la fiança, però més tard no vaig rebre cap resposta ni suport de ningú. De totes formes, des d'aquí agraeixo de nou l'ajuda. M'hauria agradat que parlessin amb mi directament.

Amb tu, 119 persones van se detingudes i el procés judicial per la «via ràpida» portà a 86 als jutjats amb sort molt diversa. El cas d'en Biel i en Francesc va ser en realitat un de tants que, per no respectar-se el temps mínim per preparar bé la defensa, se'ls condemnà. En el teu cas, podem situar el tracte de fiscalia i judicial al mateix nivell que el tracte policial rebut.

Com tens el sumari en el que se t'acusa de gairebé tot?

Porto 3 anys en espera de judici on em demanen quasi 7 anys de presó i més de 3 milions de pessetes. Sembla ser que en poc temps podria arribar el judici. L'atestat policial és més irreal que una superproducció americana: m'acusen de destrossar tota Barcelona! Diuen els 5 policies que m'acusen, que al meu pas trinxo 13 entitats comercials (bancs, agències immobiliàries, agències de viatges, Govern Militar, Pizza Hut, Vodafone, CCOO...) que llenço cohets contra la policia, que em carrego un mur, que trenco cabines telefòniques, que tiro llambordes deixant un agent en coma i el millor de tot és que quan em detenen, trec un pal de fusta d'un metre i em resisteixo violentament contra ells, clavant-los uns trena cops... Jo sol podria acabar amb la Globalització, i amb tot el que calgui! A tot aquest disbarat, s'hi ha sumat com acusació particular: CCOO, La Caixa, BBVA, Banco Español del Crédito, Bancaixa, Viajes Transglobal, i Fincas Corral. Tots contra mi, i jo tot sol!

En canvi, en l'altre judici, en el que acuses a la Brigada d'Informació per tortures sembla que va millor.

Sí pel moment. A pesar que al principi ho van qualificar com a judici de faltes i es va arribar a celebrar al gener del 2003. Però com que teníem un

recurs a l'Audiència Provincial, finalment es començà tot de nou per la via penal, fent una roda de reconeixement on havien de presentar-se totes els policies que estaven aquell dia a La Verneda, i llavors en vaig reconèixer 4 dels 5 secretes que em detingueren i em torturaren.

Observant tot el teu cas, pot deduir-se'n que hi havia intencionalitat per tal de desfogar-se en una persona, que hi havia ganes de carregar totes les destrosses que quedaven sense imputar a algú en concret.

Les agressions sofertes durant unes 2 hores foren a consciència, i no em puc arribar a imaginar què els motivà a actuar així. Està clar que no era la primera vegada que actuaven d'aquesta manera, tan covards. Crec que actuen com volen, que saben que reben l'empara i complicitat dels superiors, així com de la Justícia, perquè això meu no és un cas aïllat i normalment preval la versió policial. Aquestes pràctiques ocorren amb freqüència en tot l'Estat, en major o menor grau, però totes sabem que succeeix.

Un any més tard, Alerta Solidària va contactar amb tu de nou. En aquesta ocasió parlarem de la ONU, i de la necessitat de denunciar el teu cas en tots els nivells. El teu cas va ser recollit i junt a molts altres, la ONU va insistir en que existeix tortura a l'Estat espanyol. Més tard, altres institucions s'han pro-

nunciat en el mateix sentit. Què opines de totes aquestes iniciatives? Creus que es pot confiar en aquestes vies per acabar amb la tortura?

Qualsevol iniciativa i vies de lluita per eradicar les vexacions i tortures és bona i sobretot necessària. Per exemple, la idea de posar càmeres de vigilància en comissaries està bé, es podrien reduir les tortures en dependències policials, però és difícil eradicar-les. Volen fer-nos creure que la policia ens protegeix, però qui ens protegeix d'ella? És un problema que ens incumbeix a totes, malgrat que les persones no se n'adonem fins que la tortura ens toca massa a prop, és quan el seu món s'enfonsa i amb això la seva idea d'estat del «benestar», perquè creien que només succeïa en èpoques dictatorials o en països pobres. Aquí és on ha de començar la lluita pel descobriment de la veritat, del que succeeix realment en les comissaries, en les presons, en la nostra vida quotidiana i en definitiva, amb les forces de l'ordre (o desordre!). En aquest sentit, la lluita ha de ser constant i plural. Avui puc explicar el meu cas, però no tota la gent té la mateixa sort. És un tema incòmode. Per això la Justícia, els mitjans de comunicació i el sistema s'encarreguen d'encobrir-ho per a perpetuar la seva «bonica democràcia».

Per acabar, Sergio, la teva lluita continua, sense pors. Com ho expliques.

Ara més que mai! És una reacció natural que després d'haver-te torturat, humiliat i vexat, ho enviïs tot a la merda, però així s'estarien sortint amb la seva. Avui qualsevol persona que no encaixa en el seu model de vida és matxucada fins que acaba fugint o amagant-se. Es pensen que espantant i torturant serem com volen, doncs no. El que aconseguen és l'efecte a la inversa perquè a més repressió, més reacció. I des d'aquí animo a tot el món a que lluiti en contra de tot allò establert, d'allò que no estigui d'acord i que ens imposen. Hi ha mil formes de lluitar i cal que comencem per cadascun de nosaltres, i en el dia a dia.

Moltes gràcies per tot.

Gràcies també a vosaltres per tot el que esteu fent, i a tota la gent que lluita a pesar de les adversitats, ningú va dir que fos fàcil.

La Cimera a Judici

3,4 i 5
d' octubre

ALERTA
solidària

El 15 i el 16 de març del 2002 es va celebrar a Barcelona una Cimera de caps d'Estat i de Govern de la Unió Europea. La trobada va servir perquè centenars de milers de ciutadans es manifestessin en contra del model de construcció europeu. Foren multitudinàries manifestacions que col·lapsaren la ciutat i que varen ser seguides de prop per un desplegament policial sense precedents. Barcelona, i per extensió Catalunya, es veugué assetjada per unitats de policia espanyola desplaçades d'arreu de l'Estat espanyol. El tractat de Schenguen fou suspès i es produïren, un cop iniciades les mobilitzacions, 117 detencions. La majoria de les persones detingudes varen rebre tractes vexatoris en mans dels cossos policials. Els judicis, efectuats a les poques setmanes, majoritàriament absolgueren als acusats per no trobar indicis de delictes en els autos policials. Però tres anys després, dos nois d'Elx -detinguts, jutjats i finalment absolts dels càrrecs que se'ls hi imputaven- han aconseguit dur a judici els policies que van participar en la seva detenció. El judici se celebrarà a l'Audiència Provincial de Barcelona. Els 4 agents de la Policia Nacional que s'asseuran al banc dels acusats hauran d'afrontar els delictes d'acusació i denúncia falses, detenció il·legal, simulació de delictes, delictes de fals testimoni en causa criminal i dues fases lesions.

Alerta Solidària, prèviament al judici, vol fer un esforç de memòria per recordar aquells dies en què Barcelona es convertí en un «laboratori de la repressió» i al seu torn en una plataforma de denúncia ciutadana. Així, iniciem una sèrie d'entrevistes i relats amb els protagonistes d'aquells dies.

Preguntes a l'Andreu, veí de València, militant d'Endavant – OSAN.

Hola, quan la premsa anunciava que al març del 2002 a Barcelona s'hi trobarien els Caps d'Estat i de Govern de la Unió Europea, van començar immediatament a organitzar-se mobilitzacions de tot tipus per assegurar-se que aquelles problemàtiques que són ignorades expressament tinguessin cabuda també aquells dies... tú també creies necessària la mobilització, però per quin tema concretament?

Crec que mai hi ha un únic tema pel qual et mobilitzes; nosaltres volíem denunciar l'Europa del capital que s'estava construint dins del procés d'imposició neoliberal a nivell mundial, però també volíem reivindicar l'existència dels Països Catalans com a subjecte actiu dins d'aquesta lluita.

Com vàreu decidir "saltar" al Camp Nou?

Bé, realment, nosaltres no ho vam decidir. Com sempre sol passar, hi ha comissions que proposen diferents accions o mobilitzacions i després gent que participa. Nosaltres vam ser dels segons. Anàvem a participar d'una manera o altra en les diferents mobilitzacions contra la cimera, i finalment va ser al Camp Nou

Explica'ns, com va anar, operativament anà tot com havíeu planejat, quants éreu? Què passà amb els agents de seguretat de l'estadi?

Bé, com ja em explicat, la planificació es va fer en comissions. En principi havia de ser una acció més multitudinària, perquè volíem aprofitar-la per

denunciar el màxim de coses possible, però al final només ens vam poder encadenar dues persones amb samarretes contra l'Europa del capital i una tercera botà al camp amb la bandera de defensa de l'Ebre.

Com vàreu arribar en el judici, la vostra intenció no era la d'interrompre el joc del partit? un Barça-Madrid a més a més!

No, la nostra intenció era de botar al camp just abans de l'inici del partit, però unes bengales que s'encengueren molt a prop nostre ens impediren fer-ho. Així, vam botar coincidint amb la primera vegada que la pilota va eixir del terreny de joc.

Això va ser el 16 de març del 2002 i la sentència arribà el 17 d'abril, també en un procés per la via ràpida. I la condemna clara 3 caps de setmana d'arrest, 120 € de multa i a indemnitzar el FC Barcelona, que impulsà la denúncia i exercí d'acusació particular.

Si, la sentència ens va condemnar, tot i que l'acusació la va exercir quasi exclusivament la fiscalia i que no van aportar cap prova o testimoni. Sembla que la sentència estava preestablerta.

Vàreu aconseguir guanyar-vos la simpatia de l'aficionat culé i una part arribà a manifestar-se en contra de la intenció persecutiva del club vers vosaltres... Com acabà el litigi amb el FC Barcelona?

El club es va personar com a part acusadora. No va mostrar cap intenció d'anul·lar la denúncia, tot i que, com bé dius, l'assumpte va tenir un cert ressò. De fet, durant molt de

temps les imatges de la nostra acció es van reproduir als mitjans com a mostra de la violència als camps de futbol. Segurament aquesta era l'opinió del Barça...

El 31 de gener del 2003, arribà l'absolució després del vostre recurs. En la resolució, s'evidenciava que en la vostra condemna s'havia posat en dubte el dret legítim a la protesta política pública i pacífica.

Si, la nostra acció va ser el més pacífica possible. De fet, difícilment podia ser considerada com a falta greu... El jutjat d'instrucció va considerar que la nostra acció podia haver provocat desordres, però això no té cap sentit, entre altres coses, perquè s'emmarcava en un context –la cimera- fortament polititzat, sobretot per la desmesurada presència policial al carrer que obligava a tot ciutadà a prendre consciència de l'esdeveniment. Tots els que estaven a l'estadi van associar la nostra acció a les protestes contra la cimera d'una manera immediata i, per tant, eren conscients que l'acció no pretenia perjudicar el desenvolupament del partit en si.

En el mateix procés prengué part la Delegació del Govern fent-vos pressió. Què va passar?

La delegació del govern ens envià una carta informant que s'havia obert un procés administratiu. En ella, ens amenaçava que si no assumíem una multa, les repercussions podrien ser pitjors.

Al mateix temps que éreu detinguts, la manifestació central esclatava i pujava el balanç a 117 persones detingudes. N'éreu conscients?

No, nosaltres només estavem pendents del partit. Quan vam arribar a la comissaria vam començar a veure la gent detinguda, i les cel·les es van anar omplint progressivament... Ni tan sols ens vàrem assabentar que dues persones més havien botat al camp fins que no els vam conèixer a la cel·la.

Gràcies per tot Andreu, que la lluita no s'aturi, salut!

**Alerta Solidària
Organització Antirepressiva
de l'Esquerra Independentista**

Recolzem els independentistes, tothom al judici!
3,4 i 5 d'octubre
a l'Audiència Provincial de Barcelona
Concentració 3 octubre
a les 10h. davant l'Audiència Provincial de Barcelona

ALERTA
solidària
www.alertasolidaria.org
alertasolidaria@alertasolidaria.org